

Jachtwerf Joh. van der Meulen

Nieuwbouw en reparatie speciaal in ronde- en platbodemjachten
Hellingcapaciteit tot 25 meter Bondsjachtwerf A.N.W.B.

Nieuwsbrief | April 2007 | Eerste jaargang | no.1

Om te beginnen...

En dan valt er zo maar een nieuwsbrief van de Van der Meulens in de brievenbus. Is er dan zoveel nieuws? Ja dat ook, maar het is vooral een goede manier om onze klanten en allen die op de een of andere manier iets met onze werf hebben, U dus, op de hoogte te houden van het wel en wee van ons bedrijf. We hebben Rienk Smit, Sim Blaauw en Klaas Smit (de mannen van het boek) bereid gevonden zich hier de

komende tijd mee te bemoeien. Als er voldoende nieuws is zal twee maal per jaar een dergelijk epistel bij u op de deurmat vallen. Is er eens iets interessants te melden over schepen van onze werf of iets anders aardigs, mail het even naar het redactieadres: r.smit18@chello.nl

Ik wens u veel leesplezier,
Henk van der Meulen.

Henk gaat 'vreemd'...?

Regelmatige bezoekers van onze werf hebben al langere tijd een vreemde eend in de zogenaamde verfloods zien liggen. Qua uiterlijk lijkt het een beetje op een Riva, maar het is onmiskenbaar een boreling van ons. Dit tot nog toe naamloze schip is al door menigeen bekeken binnen onze klantenkring. Dat kan ook bijna niet anders, we zijn er al vanaf 2003 mee aan het werk. In de praktijk kwam dit neer op ongeveer 2 maanden per jaar. Eigenlijk een goed teken wanneer er weinig tijd beschikbaar is voor dit schip als stopwerk. We zijn nu in een afwerkfase gekomen met de stille hoop dat het schip dit jaar nog zal varen. Daarom werd het tijd het een naam te geven: **Yulia 34**. Het schip heeft het water al gevoeld. In alle stilte hebben we geprobeerd hoe het schip in het water zou liggen. Met grote spanning hebben we gekeken naar de waterlijn en.. het ziet er gelukkig geweldig uit. Nu kunnen we ook de plaats van de tanks bepalen samen met het gewicht van de twee Volvo motoren van elk 260 pk.

In navolging van mijn voorvaderen is ook dit schip niet volledig van tekening gebouwd, ook al is dat in deze moderne tijd eigenlijk niet meer mogelijk. Vandaar dat de Yulia 34 na de bouw op tekening is gezet door Vripack. Met dit 3D-lijnenplan kunnen stabiliteit, sterkte en de plaats van de motoren worden bepaald. Pas na berekeningen van Volvo Zweden, en hun goedkeuring, worden de motoren geleverd. Wil je meer weten, kijk dan binnenkort even op de speciale website www.yuliayachting.nl.

Zo zal Yulia zich uiteindelijk vertonen

Testen gebeurde in het diepste geheim

Vissermanschokker 13.50m

Binnenkort zal een stalen casco van een 13.50m vissermanschokker op onze werf verschijnen om te worden betimmerd. Dit casco van 13.50m wordt op dit moment gebouwd bij scheepswerf Kroes in Leeuwarden. In het verleden zijn wel eens vaker casco's betimmerd op onze werf. Het

is geen werk dat ieder jaar voorkomt, maar het is wel goed voor de afwisseling, en ook voor het bijhouden van de kennis en vaardigheden van het betimmeringwerk. Ook deze tak van scheepsbouw is ook onderhevig aan modernisering van machines en materialen.

De eigenaar van het schip is een oude bekende voor de meesten van ons: Gerrit Ruijs jr. Hij is bijna opgegroeid in de kajuitschouw 'Skaldan' van vader en moeder Ruijs. Zo'n beetje zijn hele leven (nog maar 40 jaar) is hij al op onze werf aan het rondscharrelen. Zo is het varen op platbodems Gerrit met de paplepel ingegoten. Prachtig dat ook op deze manier de continuïteit gewaarborgd blijft.

Mag ik me even voorstellen

In deze rubriek stelt telkens één van de personeelsleden van de werf zich aan u voor. Regelmatige bezoekers kennen de mannen in ieder geval van aanzien, maar wie zijn die harde werkers nu eigenlijk? Als eerste is Henri van de Wal, de nestor van de werf aan de beurt. Hier het relaas van deze 'vaste waarde' dat Henri aan een van de redactieleden vertelde.

Ja, ik ben geboren en wel op 21 oktober 1955 te Ermelo. Op mijn negende jaar verhuisden we naar Paaslo en daarna naar Echtenerbrug. Ondertussen had ik mijn diploma timmerman gehaald op de l.t.s. Daarna ben ik aan het werk gegaan bij jachtwerf Tjeukemeer, die al snel van Echtenerbrug naar Lemmer verhuisde. Ik moest echter in militaire dienst en voor mij was dat geen slechte tijd. In de tweede helft van 1977 kon ik aan het werk op de werf van Johannes van der Meulen en daar werk ik nu nog (dit najaar dus 30 jaar). In diezelfde periode leerde ik Clara kennen en we zijn in 1982 getrouwd. We hebben toen een leuke woning gevonden in Oudehaske en na allerlei eigenhandig aangebrachte aanpassingen wonen we daar nog met groot plezier.

We hebben twee kinderen gekregen: een meisje Tineke nu 21 jaar en een jongen Martijn, die 18 jaar is. Al met al een normaal Nederlands gezin met het in die tijd gemiddelde aantal kinderen.

In die begintijd moest ik nog het nodige leren maar Teake en Johannes zorgden daar elk op hun eigen wijze wel voor. De praktijk en de liefde voor hout hebben mij gevormd tot wat ik nu ben. Ook met Henk en de andere jongens Edwin, Tobias en Marco kan ik goed overweg.

Kortom ik heb het hier nog steeds prima naar de zin. Dat komt vooral ook door de kleine schaal van dit bedrijf, waarbij de baas ook meewerkt. Daarnaast is voor mij het directe contact met de klant ook van belang. Je kunt niet alleen uitleggen waar je mee bezig bent, maar het verhoogt ook je scherpte om een zo goed mogelijke kwaliteit af te leveren. Daarbij hoeft niet alles binnen voorgerecalculeerde tijdseenheden te worden gedaan. Overigens ben ik me er wel van bewust dat voor de klant het aantal bestede uren wel van groot belang is. Hij krijgt tenslotte de rekening gepresenteerd.

In de afgelopen jaren heb ik heel wat schepen onder handen gehad: vele restauraties en nieuwbouw, zoals de boeier Sylnocht en het Statenjacht (het aanbrenge van een volledig

nieuwe kielbalk was wel een van de mooiste en moeilijkste klussen), maar ook vissermanschouwen, de Staverse jollen en natuurlijk de pluut van iroko. Het geeft me veel voldoening als je dan uiteindelijk zo'n schip in volle glorie ziet varen. Op zich is het wel jammer dat er helemaal geen nieuwbouw meer plaatsvindt. Aan de andere kant vraagt het restaureren van diverse types schepen veel creativiteit en vakmanschap.

In mijn vrije tijd ben ik nog wel eens wat bezig met oude motoren. Ik heb naast een

wat moderne motor, nog een oude BMW met zijspan. Dit pronkje onderhoud ik uiteraard zelf en onder gunstige weersomstandigheden maken Clara en ik nog wel eens een ritje. Als de gezondheid en de economie een beetje meewerken, dan hoop ik het werk en de hobby nog jaren te kunnen combineren.

Op dat moment kijkt Henri mij aan met een blik van: zo is het wel genoeg, vind je ook niet? Ja wat mij betreft wel: ieder vertelt wat hij kwijt wil. En die reis door de Verenigde Staten met een vriend op een Harley Davidson opper ik nog. "Dat bewaren we voor een volgende keer....." is zijn antwoord.

Restauratie Huizer botter HZ 108 "Janus Kok"

Onlangs is deze botter na weer een deelrestauratie van de helling gegleden. Janus Kok in Huizen heeft de botter gebouwd in 1934, zijn laatste die nog echt voor de visserij werd gebruikt. Het schip is eigendom van de gemeente Huizen en wij hebben het als werf al ongeveer 7 jaar in onderhoud. In 2001 vernieuwden we het krophout, waarna we om het jaar ongeveer een (deel-)restauratie hebben uitgevoerd. Deze winter is het bakboord berghout van voor tot achter vernieuwd. Dit wordt in drie lengtes gemaakt. Deze delen van ± 30 cm dikke eiken platen zijn met mankracht niet te tillen en worden met de heftruck

vervoerd. Met een kettingzaag wordt het model uit de krommer gezaagd, waarna tegen het schip aan de exacte maten worden afgetekend. Daarna moeten de zware delen precies passend gemaakt worden tussen het boeiseldeel en de bovenste huidgang. Uiteindelijk worden de delen naadloos aan elkaar gemonteerd op het schip. Dan volgt nog de afwerking. Hierbij is het heel belangrijk dat de lijnen goed "stroken". Het berghout is namelijk gezichtsbepalend voor het schip. Hieraan herkent men de echte scheepsbouwer en dat zijn wij tenslotte.

Het boegstuk wordt te pas gemaakt

daarna het achterste deel

en tenslotte het middenstuk

Rondom de werf

Degene die de afgelopen tijd de werf bezocht heeft, is het ongetwijfeld opgevallen, dat er ten zuiden van de schiphuizen naarstig in de grond wordt gewoeld. Nee, het heeft niets te maken met de aanvankelijke voornemens van Henk om daar een nieuw groot schiphuis te bouwen. De belangstelling voor een dergelijke voorziening was binnen de klantenkring van de werf te beperkt en dus

was het project te risicovol.

Als gevolg daarvan heeft Henk van der Meulen dat deel van de haven (ca. 1/3 deel) aan Aquanaut verkocht, die wel mogelijkheden zag voor zijn klantenkring om grote ligplaatsen en schiphuizen te exploiteren. Aquanaut is nu volledig eigenaar van de gehele haven. Zoals je op de foto kunt zien, zijn de werkzaamheden nog in volle gang. De modderige toegangsweg zal op menig auto zijn sporen achterlaten. Onze verontschuldiging: het kan alleen maar beter worden!

Voor de 20 gebruikers van het grote schiphuis geldt nadrukkelijk: “Houd je roer recht, geen afwijking naar rechts, want” ... de rest laat zich raden. Een nog aan te brengen hekwerk zal een mogelijk nat pak in de toekomst wel voorkomen.

It Skouspul

De reünie van It Skouspul is dit jaar van 28 tot en met 30 september. In de maand juni worden de uitnodigingen verstuurd. Het comité heeft wat wijzigingen ondergaan: na 27 jaar hebben Johannes en Wallie, en Sim Blaauw afscheid genomen. Marco van der Meulen en Fokko van Brug zijn tot het illustere gezelschap toegetreden.

Adreswijziging

Johannes en Wallie (de voormalige ‘werfouders’) zijn per 1 april, en dat is geen grap, binnen Sneek verhuisd van de Balthuiskade 11 naar de Prinsengracht 22 (8607 AD). Los van het feit dat het nieuwe adres wat duurder klinkt, zijn ze ook 500 meter dichterbij de werf komen wonen: direct bij de ophaalbrug over de Woudvaart.

Meer talenten

Zoon Marcel heeft via school meegedaan aan een soort prijsvraag van de gemeente om een gedicht over Sneek te maken. Dat is hem wonderwel gelukt en zo won hij de eerste prijs. Inmiddels is het gedicht in steen uitgekapt en deze is geplaatst bij de waterpoort:

*Butter, broad & melk út un beker
Wie dat nyt sêge kan is gyn échte Sneker
Ik wel, want ik woan bij de waterpoart
Dêr hewwe jim fast wel fan hoard
Dat is al un heel oud gebou dêr't ik fan hou
Boaten, grachten en de stad
Sneek is en bliëft myn groatste skat.*

Efficiëntere verzending. Wij willen de nieuwsbrief graag digitaal versturen. Mail uw emailadres naar info@johvdmeulen.nl. Uw privacy respecteren wij. Henk van der Meulen.